

Súd: Krajský súd Banská Bystrica
Spisová značka: 15Co/1131/2014
Identifikačné číslo súdneho spisu: 6314205905
Dátum vydania rozhodnutia: 21. 01. 2015
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Jaroslav Mikulaj
ECLI: ECLI:SK:KSBB:2015:6314205905.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Banskej Bystrici, v senáte zloženom z predsedu JUDr. Jaroslava Mikulaja a sudcov JUDr. Jaroslava Galla a JUDr. Klaudie Koskovej, v právnej veci navrhovateľky H. E., rod. P., nar. XX.XX.XXXX, bytom G., X.S. XX, proti odporcovi Z. E., nar. XX.XX.XXXX, bytom Q., Z. C. XXX/XX, zast. JUDr. Renátou Matejovou, advokátkou, Banská Bystrica, ČSA 25, o určenie manželského výživného, na odvolanie odporcu proti rozsudku Okresného súdu Brezno zo dňa 10. 10. 2014, č. k. 5C/167/2014 - 163, takto

rozhodol:

Rozsudok okresného súdu p o t v r d z u j e .

Navrhovateľke náhradu trov odvolacieho konania nepriznáva.

odôvodnenie:

Napadnutým rozsudkom okresný súd rozhodol tak, že „Odporca je p o v i n n ý prispievať na výživu navrhovateľky sumou 100,- Eur mesačne, počnúc dňom 03.07.2014 vždy do 15. toho dňa v mesiaci vopred k rukám navrhovateľky.

Za obdobie od 03.07.2014 do 10.10.2014 vznikol odporcovi dlh na zročnom výživnom vo výške 300,- Eur, ktoré mu súd p o v o ľ u j e splácať v mesačných splátkach po 30,-Eur mesačne spolu s bežným výživným od mesiaca nasledujúceho po právoplatnosti tohto rozsudku pod stratou výhody splátok.

Navrhovateľke sa náhrada trov konania n e p r i z n á v a .

Odporca je p o v i n n ý zaplatiť na účet Okresného súdu Brezno súdny poplatok za návrh vo výške 72,-Eur, v lehote 3 dní odo dňa právoplatnosti tohto rozhodnutia.“

V odôvodnení rozhodnutia uviedol, že mal za preukázané, že účastníci uzavreli manželstvo dňa 30. 07. 2011 a ich manželstvo naďalej trvá. Na Okresnom súde Brezno sa vedie konanie o rozvod manželstva a úpravu práv a povinností k maloletým deťom na čas po rozvode, ktoré nie je právoplatne skončené. Navrhovateľka je s účinnosťou od 27. 06. 2014 zaradená do evidencie uchádzačov o zamestnanie. Na základe dohody o vykonaní práce je zamestnaná v spoločnosti O. S., I., E. XX, ako čašníčka s dojednaným rozsahom práce 32 hodín mesačne a s dobou vykonávania pracovnej úlohy od 01. 09. 2014 do 31. 12. 2014 dojednanou hodinovou odmenou 2,023 eur. Zároveň jej zamestnávateľka čestne vyhlásila, že po vyriešení rodinných problémov plánuje zamestnať navrhovateľku na trvalý pracovný pomer. Na základe rozhodnutia ÚPSVaR Brezno zo dňa 22. 07. 2014 bola navrhovateľke preddavkovo priznaná pomoc v hmotnej núdzi v sume 197,30 eur mesačne od 01. 07. 2014 a zároveň jej bol znížený tento preddavok na pomoc v hmotnej núdzi na sumu 181,60 eur mesačne s účinnosťou od 01. 09. 2014.

Navrhovateľka má príležitostný príjem ako AVON lady vo výške 20,- eur mesačne. Na základe dohody o vykonaní práce zarobila v mesiacoch jún 2014 až august 2014 sumu v priemere 42,- eur mesačne. Platí zálohu za elektrinu vo výške 40,- eur mesačne, rozhlas a televíziu vo výške 4,64 eur mesačne, preddavky za plnenia spojené s užívaním bytu vo výške 143,81 eur mesačne, životné poistenie pre seba vo výške 30,- eur mesačne a pre svoju staršiu dcéru vo výške 20,- eur mesačne. Spláca úver vo výške 72,- eur mesačne, zvyšok tohto úveru spláca jej matka. Ďalej má náklady na plyn vo výške 4,- eur mesačne, za internet a káblovú televíziu vo výške 17,71 eur mesačne a za telefón cca 15,- eur mesačne. Ročne platí výdavky v súvislosti s poistením za byt, smeti, daň z nehnuteľnosti a zákonné poistenie za osobné motorové vozidlo, ktoré užíva ona, tieto náklady sú celkovo cca vo výške 235,- eur za rok. Pokiaľ ide o stravu, drogériu a oblečenie pre navrhovateľku ako aj jej obidve dcéry, tieto uviedla navrhovateľka vo výške 350,- až 400,- eur ako náklady mesačne. Odporca je zamestnaný a jeho priemerný čistý mesačný príjem za obdobie mesiacov august 2013 až júl 2014 bol vo výške 979,96 eur mesačne. Jeho výdavky pozostávajú z poisťky pre dcéru vo výške 77,50 eur ročne, záloha za bývanie vo výške 162,50 eur mesačne, platba za elektrinu vo výške 15,- eur mesačne, splátky 150,- eur mesačne, telefón v priemere okolo 6,- eur mesačne, náklady za užívanie osobného motorového vozidla na súkromné účely vo výške 45,- eur mesačne, sporenie pre maloletú dcéru 55,50 eur mesačne, platba za internet vo výške 12,98 eur mesačne a náklady na stravné vo výške 100,- eur mesačne. Príjmy navrhovateľky predstavujú približne 300,- eur mesačne. Vzhľadom na výdavky, ktoré má navrhovateľka nie je tento príjem pre navrhovateľku postačujúci. Navrhovateľka sa stará o dve maloleté deti.

Proti rozhodnutiu sa odvolal odporca. Mal za to, že prvostupňový súd sa dôsledne nezaoberal ust. § 71 ods. 1 Zákona o rodine. Žiadal, aby odvolací súd rozhodnutie prvostupňového súdu zmenil tak, že návrh zamietne.

Prvostupňový súd bol povinný hodnotiť právo navrhovateľky na priznanie výživného od odporcu tak, aby priznanie práva na výživné pre navrhovateľku nebolo v rozpore s dobrými mravmi (§ 75 ods. 2 Zákona o rodine). Odporca sa domnieva, že priznanie výživného pre navrhovateľku je v rozpore s dobrými mravmi, nakoľko navrhovateľka na jednej strane požaduje výživné od odporcu a na druhej strane ho neustále verbálne atakuje, schválne s odporcom nekomunikuje a ani sa nijako nesnaží s ním spolupracovať, predovšetkým pokiaľ ide o starostlivosť o ich maloletú dcéru. Keď aj odporca niečo kúpil pre maloletú, navrhovateľka mu to vrátila späť. Podľa odporcu navrhovateľka má preukázateľne nadobudnutý väčší majetok ako odporca. Namietal, že navrhovateľka určite nie je zamestnaná za takú nízku sumu ako je evidovaný jej oficiálny príjem. Navrhovateľka poberala a určite aj v súčasnosti poberá vyšší príjem v porovnaní s tým, ktorý preukazovala súdu, o čom svedčí aj tá okolnosť, že navrhovateľka by určite necestovala do XX,-za účelom dosiahnutia tak nízkeho príjmu (priemerne 42,- eur mesačne), keď len výdavky na nákup pohonných hmôt dosahujú sumu 60,- eur mesačne. Súd sa mal vysporiadať aj s možnosťou dosiahnutia vyššieho príjmu navrhovateľky, keďže navrhovateľka v tomto konaní preukázala súdu čestné prehlásenie, že jej súčasný zamestnávateľ je ochotný prijať navrhovateľku na trvalý pracovný pomer až po vyriešení rodinných problémov. Súd túto okolnosť zohľadnil bez toho, aby ustálil, či je vôbec v praxi takýto dôvod považovaný za relevantnú prekážku pre neuzavretie trvalého pracovného pomeru. To, že navrhovateľka dosahovala vyššiu životnú úroveň ako odporca preukazuje aj samotný návrh na určenie manželského výživného, v ktorom sú vyčíslené výdavky navrhovateľky celkovo na rodinu v rozsahu cca 1 000,- eur až 1 200 eur. Aj napriek tomu, že odporca pred súdom na túto skutočnosť poukazoval, súd ani na túto skutočnosť nebral žiadny zreteľ. Poukázal aj na záver okresného súdu, že úver pomáha splácať navrhovateľke jej matka. V tomto smere namietal nesprávne posúdenie skutočnosti ohľadom splácania úveru, pretože tento úver čerpal odporca za účelom financovania realizácie opravy zatekajúcej strechy vlastnícky patriacej matke navrhovateľky, ako aj na splatenie dlhov z predchádzajúceho obdobia, ktoré navrhovateľka nebola schopná splácať. Ďalej to boli výdavky spojené s nákupom svadobných šiat (800,- eur) a na úhradu v súvislosti s odkúpením osobného motorového vozidla Škoda Octavia. To, že tento úver spláca v súčasnosti iba navrhovateľka má svoje opodstatnenie, pretože ústna dohoda medzi navrhovateľkou a odporcom bola o tom, že ak odporca ponechá navrhovateľke motorové vozidlo Škoda Octavia, navrhovateľka preberie do budúcnosti splácanie úveru. Ďalší rozpor s dobrými mravmi navrhovateľ videl v tom, že navrhovateľka bola aj počas manželského spolužitia v telefonickom kontakte s otcom maloletej M. I.. Tým, že súd zaviazal odporcu na platenie manželského výživného, odporca nie je schopný uhrádzať svoje nevyhnutné výdavky. Odporca potom nemôže prispievať na bývanie v rodičovskom dome v Q., taktiež svojej matke neprispieva ani na stravné, aj keď sa u matky zdržiava väčšiu časť

mesiacu. Prvostupňový súd neprihliadol na tú skutočnosť, že odporca ponechal navrhovateľke nielen zariadenie bytu, ale aj ostatné veci, ktoré si zakúpili spoločne počas ich manželstva. Následne odporca po jeho odchode zo spoločnej domácnosti si musel zabezpečiť zariadenie do nájomného bytu, aby mohol absolvovať striedavú starostlivosť o maloletú J.. Zároveň navrhovateľke ponechal osobné motorové vozidlo, aj keď je v jeho výlučnom vlastníctve. Ďalej namietal, že prvostupňový súd pri svojom rozhodovaní nevezal do úvahy posúdenie vzájomného správania sa účastníkov konania. Neprihliadol na nekorektný prístup navrhovateľky k odporcovi, jej pasívny prístup pokiaľ ide o určenie rodičovských povinností otca vo vzťahu k maloletej M. I.. Taktiež neprihliadol na to, že navrhovateľka môže pracovať na trvalý pracovný pomer a v neposlednom rade nezohľadnil majetkové pomery účastníkov konania.

K odvolaniu odporcu sa vyjadrila navrhovateľka s tým, že súhlasí s rozhodnutím prvostupňového súdu. Súd bol oboznámený so všetkými jej finančnými príjmami a výdavkami, ktoré boli riadne dokladované. Odporca naďalej klame a bezdôvodne ju atakuje. Snaží sa s ním navrhovateľka komunikovať len pokiaľ ide o starostlivosť o ich maloletú dcéru z dôvodu nevhodného správania sa odporcu voči jej osobe a neustálemu psychickému týraniu a aj fyzickému napádaniu. Po fyzickom napadnutí sa s odporcom nestretla sama, ale len so svedkami, ktorí môžu potvrdiť jeho správanie voči jej osobe, ako aj vyvrátiť tvrdenie odporcu o uskutočnených nákupoch pre jej domácnosť. Taktiež uviedla dôvod, prečo sa nemôže zamestnať na trvalý pracovný pomer. Odporca jej svojím konaním túto skutočnosť znemožňuje, nakoľko dohodu o starostlivosť ich maloletej dcéry nedodržiava. Kedykoľvek si dcéru nepreberie, alebo ju skôr neodovzdá načas podľa dohody. Za účelom dosiahnutia tak nízkeho príjmu (čo činí 56,- eur mesačne) je práve ústretovosť jej zamestnávateľa v danej situácii a možnosť trvalého zamestnania sa v budúcom období. Je matkou dvoch maloletých detí a v regióne je vysoká nezamestnanosť. Vyjadrenia odporcu o neoficiálnom príjme jej osoby považuje za osočovanie nielen jej, ale aj jej zamestnávateľa. Zároveň uviedla, že jej výdavky vo výške 820,- eur sa ponížili o čiastku 58,- eur z dôvodu poberania dávok v hmotnej núdzi. Uvedená finančná čiastka 58,- eur je vynaložená na škôlku a školu jej dcér, čo uhrádza štát, nie ako uvádza odporca. K úveru uviedla všetko potrebné. Môže doložiť ako dôkaz, na čo a za akým účelom boli financie použité, vyvrátiť tvrdenie odporcu o nákupe svadobných šiat a preukázať jeho skutočné výdavky spojené s úverom. Konflikty kvôli motorovému vozidlu boli od začiatku ich rozchodu pravidelné. Týkali sa vybavovania STK ako aj EK. Najhoršie bolo, že motorové vozidlo zobral kedykoľvek bez jej súhlasu. Nechápe vyjadrenie sa odporcu k určeniu otcovstva a s tým spojené riešenie rodičovských povinností vo vzťahu k maloletej M. I.. Považuje za nehospodárne, že odporca platí vysokú sumu za prenájom bytu v M.. Ako sám uvádza väčšiu časť v mesiaci sa zdržiava v rodičovskom dome v K.kde taktiež prispieva na bývanie a stravu. Predpokladá, že ako čašníčka v odbore, v ktorom je vyučená nebude mať príjem vyšší ako cca 400,- eur mesačne v čistom. Táto suma by nečinila ani polovicu príjmu odporcu, ktorého príjem predstavuje 994,99 eur, a ktorý má vyživovaciu povinnosť len voči jednému dieťaťu.

Krajský súd, ako súd odvolací, vec preskúmal v rozsahu danom ust. § 212 ods. 1, 2 O. s. p. a bez nariadenia pojednávania podľa § 214 ods. 1, 2 O. s. p. rozsudok prvostupňového súdu potvrdil ako vecne správny podľa § 212 ods. 1, 2 O. s. p.

Podľa ust. § 219 ods. 2 O. s. p. platí, že ak sa odvolací súd v celom rozsahu stotožňuje s odôvodnením napadnutého rozhodnutia, môže sa v odôvodnení obmedziť len na skonštatovanie správnosti dôvodov napadnutého rozhodnutia, prípadne doplniť na zdôraznenie správnosti napadnutého rozhodnutia ďalšie dôvody.

Odvolací súd po preskúmaní veci zistil, že rozhodnutie okresného súdu je vo výroku správne a stotožňuje sa aj s jeho odôvodnením.

Z rozhodnutia okresného súdu jednoznačne vyplýva ako vec posúdil, z ktorých dôkazov vychádzal, akými úvahami sa riadil.

Odvolanie odporcu odvolací súd nepovažuje za dôvodné.

Po preskúmaní obsahu spisu dospel odvolací súd k záveru, že okresný súd v dostatočnom rozsahu zistil skutkový stav veci pre rozhodnutie a vykonané dôkazy aj vyhodnotil v súlade s ust. § 132 O. s. p. a svoje rozhodnutie aj náležite odôvodnil podľa ust. § 157 ods. 2 O. s. p. Odvolací súd sa s dôvodmi rozhodnutia súdu prvého stupňa stotožňuje a na tieto v podrobnostiach odkazuje.

V podanom odvolaní odporca neuviedol také okolnosti, ktorými by sa nebol v konaní prvostupňový súd vysporiadal.

V konaní bolo preukázané, že účastníci konania sú manželmi a ich manželstvo právne trvá. Odporca odišiel z ich spoločnej domácnosti koncom roka 2013. Navrhovateľke na výživu ničím neprispieva od 01. 01. 2014. Navrhovateľka žije s dvomi maloletými deťmi a je povinná uhrádzať jednak potreby domácnosti, ako aj potreby maloletých detí. Na prvostupňovom súde sa zároveň vedie aj konanie o rozvod manželstva a úpravu práv a povinností k maloletému dieťaťu na čas po rozvode, ktoré konanie však zatiaľ nie je právoplatne skončené. Navrhovateľka je od 27. 06. 2014 evidovaná ako uchádzačka o zamestnanie. Zároveň na základe dohody o vykonaní práce je zamestnaná v spoločnosti O. S., I., E. XX, ako čašníčka, s dojednaným rozsahom práce 32 hodín mesačne a s dobou vykonávania pracovnej činnosti od 01. 09. 2014 do 31. 12. 2014 s dojednanou hodinovou odmenou 2,023 eur. Do doby kým navrhovateľka sa evidovala na úrade práce, bola na materskej dovolenke s maloletou L. E., ktorá pochádza z ich manželstva. Zamestnávateľka navrhovateľky čestne vyhlásila, že po vyriešení rodinných problémov plánuje zamestnať navrhovateľku na trvalý pracovný pomer. Príjem navrhovateľky približne predstavuje do 300,- eur mesačne (pomoc v hmotnej núdzi 197,30 eur mesačne, cca 20,- eur mesačne príjem príležitostný ako AVON lady a dohoda o vykonaní práce v priemere cca 42,- eur mesačne). Príjem odporcu predstavuje 994,99 eur. V posledných mesiacoch ako to konštatoval prvostupňový súd navrhovateľka riešila svoje výdavky z preplatkov, ktoré jej boli vrátené, ako aj z vyplatenej poisťovnej zmluvy, ktorá jej bola vyplatená poisťovňou Union.

Pokiaľ sa týka námietok odporcu uvedených v odvolaní ohľadom toho, že priznanie výživného pre navrhovateľku je v rozpore s dobrými mravmi, pretože ho neustále verbálne atakuje, schválne s odporcom nekomunikuje a nesnaží sa s ním spolupracovať atď., tu odvolací súd dodáva, že uvedené skutočnosti v konaní preukázané neboli, a sú len v rovine tvrdení odporcu. Navrhovateľka tieto skutočnosti poprela a taktiež tvrdí, že je to práve odporca, ktorý ju bezdôvodne atakuje. Poukazovala na nevhodné správanie sa odporcu voči jej osobe a neustálemu psychickému týraniu ako aj fyzickému napádaniu. Pokiaľ ďalej odporca v odvolaní poukazuje na to, že navrhovateľka má preukázateľne nadobudnutý väčší majetok ako on, tu odvolací súd v tomto smere odkazuje na odôvodnenie prvostupňového súdu, s ktorým sa v plnom rozsahu stotožňuje. Pokiaľ navrhovateľka je vlastníčkou nehnuteľnosti, predmetný byt nadobudla ešte pred uzavretím manželstva a v predmetnom byte býva spolu so svojimi maloletými dcérami, kde musí platiť všetky náklady, ktoré jej v súvislosti s tým vznikajú. Osobne sa stará o domácnosť a o svoje maloleté dcéry. Odporca sa o ich maloletú dcéru stará iba niekoľko dní do mesiaca a vyživovacia povinnosť voči malotej mu nie je určená. Odporca pred uzavretím manželstva nemal vlastné bývanie, býval v podnájme, prípadne v rodičovskom dome u svojej matky. Uvedenú skutočnosť, že navrhovateľka je vlastníčkou nehnuteľností, nie je možné považovať za to, že by uvedená skutočnosť bola v rozpore s dobrými mravmi, a že by z toho dôvodu bola daná vyššia životná úroveň navrhovateľky. Navrhovateľka musí maloletým deťom, ktoré vychováva zabezpečiť bývanie a preto uvedená nehnuteľnosť dá sa povedať, že má pre navrhovateľku len „hodnotu bývania“ a nie hodnotu pravidelného príjmu, ktorým by si mohla zvýšiť príjem. Taktiež tvrdenie odporcu, že navrhovateľka určite nemôže mať taký nízky príjem ako je evidovaný jej oficiálny príjem, je len tvrdením odporcu ničím nepodložený. V tomto smere navrhovateľka podľa názoru odvolacieho súdu dostatočne odôvodnila prečo sa nemôže zamestnať zatiaľ na trvalý pracovný pomer, a to z toho dôvodu, že dohoda ohľadom starostlivosti o ich maloletú dcéru nie je dodržiavaná, kedykoľvek si odporca dcéru nepreberie alebo ju skôr neodovzdá načas podľa dohody. Preto sa nemôže zamestnať na trvalý pracovný pomer. V tejto súvislosti je aj logické tvrdenie zamestnávateľky navrhovateľky, že navrhovateľku zamestná na trvalý pracovný pomer po tom, keď si vyrieši svoje rodinné problémy. V tomto smere sa odvolací súd stotožňuje aj s tvrdením prvostupňového súdu, že v uvedenom regióne je vysoká nezamestnanosť, a preto je konanie navrhovateľky pochopiteľné. Pokiaľ sa týka námietok ohľadom splácania úveru, tieto v danom konaní nie sú podstatné, a tieto si môžu účastníci konania riešiť v rámci vypořádania bezpodielového spoluvlastníctva manželov po rozvode. Pokiaľ ďalej odporca namietal v odvolaní, že

navrhovateľka bola aj počas manželského spolužitia v telefonickom kontakte s otcom maloletej M. I., a že udržiujú medzi sebou dobré vzťahy, uvedená skutočnosť taktiež nie je v rozpore s dobrými mravmi pri uplatnení práva na manželské výživné zo strany navrhovateľky. Uvedenú námietku súd považoval za právne irelevantnú. Taktiež tvrdenie navrhovateľa ohľadom toho, že navrhovateľka zastrašuje maloletú J., že u otca v byte je „bobo“, na základe čoho maloletá dcéra odmieta otca, uvedené tvrdenie je taktiež v tomto konaní nepodstatné a zároveň aj nepreukázané.

V konaní pred okresným súdom bolo preukázané, že základ nároku navrhovateľky na výživné od odporcu je daný. Pokiaľ okresný súd dospel k takémuto právnomu záveru, považuje odvolací súd rozhodnutie súdu prvého stupňa za vecne správne. Pokiaľ ide o rozsah vyživovacej povinnosti, správne okresný súd vychádzal z ust. § 75 ods. 1 Zákona o rodine, podľa ktorého pri určení výživného prihliadne súd na odôvodnené potreby oprávneného, ako aj možnosti a schopnosti a majetkové pomery povinného. Po preskúmaní veci aj odvolací súd dospel k záveru, že odporca má dostatočný príjem na to, aby mohol platiť navrhovateľke manželské výživné vo výške 100,- eur mesačne, pričom prihliadol aj na jeho výdavky. Tu odvolací súd dáva do pozornosti odporcovi tú skutočnosť, že je skutočne nehospodárne platenie prenájmu za byt v J. odporcom, nakoľko ako sám potvrdil vo svojej výpovedi, väčšiu časť v mesiaci sa zdržiava v rodičovskom dome v Q.. Po zvážení tejto skutočnosti by tak odporcovi zostali ďalšie finančné prostriedky v nemalej sume. Námietka odporcu v tom smere, že zanechal navrhovateľke nielen zariadenie bytu, ale aj ostatné veci, ktorú skutočnosť prvostupňový súd nezohľadnil, tu odvolací súd dodáva, že uvedená námietka nie je dôvodná v predmetnom konaní, nakoľko táto sa môže riešiť v prípadnom vyporiadaní BSM po rozvode manželov a nie v konaní o výživné na manželku. To, že navrhovateľke ponechal osobné motorové vozidlo, taktiež nie je dôvodná námietka na nepriznanie výživného pre manželku, pričom uvedené motorové vozidlo je naďalej vo výlučnom vlastníctve odporcu, ako to sám odporca priznáva.

O náhrade trov odvolacieho konania rozhodol krajský súd podľa ust. § 224 ods. 1 O. s. p., § 142 ods. 1 a § 151 ods. 1 O. s. p. Navrhovateľka mala v odvolacom konaní plný úspech, trovy odvolacieho konania si však neuplatnila, a preto odvolací súd jej náhradu trov odvolacieho konania nepriznal.

O veci sená odvolacieho súdu rozhodol pomerom hlasov členov senátu 3 : 0.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku odvolanie nie je prípustné.